

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/78/2015
Identifikačné číslo spisu: 1011201954
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1011201954.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Ľubici Filovej v právnej veci žalobcu: T. Y., bytom P.O. F. XX/XX, XXX XX T. X., zastúpený: JUDr. Zsolt Suver, advokát, so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č.p. SLV-PS-PK-164/2011 zo dňa 17.10.2011, o odvolaní žalovaného a žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 213/2011-93 zo dňa 3. apríla 2013, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/213/2011-117 zo dňa 11. novembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/ 213/2011-93 zo dňa 3. apríla 2013, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/213/2011-117 zo dňa 11. novembra 2014 m e n í tak, že rozhodnutie riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru Č.p.: SLV-PS-PK-164/2011 zo dňa 17.10.2011 v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru č. 328 zo dňa 14. júla 2011 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. z r u š u j e v celom rozsahu a v e c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 675,73 eur na účet jeho právneho zástupcu: JUDr. Zsolt Suver, advokátska kancelária, so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom v spojení s jeho opravným uznesením rozhodnutie riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ č.p. SLV-PS-PK-164/2011 zo dňa 17.10.2011 v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance zrušil podľa §250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. v časti, podľa ktorej žalobcovi nepatrí služobný príjem za dobu od 08.04.2011 do 13.07.2011 a podľa ktorej sa doba od 08.04.2011 do 13.07.2011 žalobcovi nezapočítava

do doby rozhodnej pre určenie percentuálneho podielu prídavku za výsluhu rokov. V tých častiach, v ktorých boli rozhodnutia zrušené, vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že personálnym rozkazom riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2009 v spojení s rozhodnutím ministra vnútra SR č.p.: SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009, bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona o štátnej službe zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru (zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii referent Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Zboj, Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR, služobného úradu Ministerstva vnútra SR) s tým, že jeho služobný pomer skončil dňom doručenia personálneho rozkazu dňa 07.08.2009. Dôvodom prepustenia žalobcu bolo, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. 2Tov/4/2009-968 zo dňa 23.06.2009 (právoplatným dňa 23.06.2009) bol žalobca uznaný vinným zo spáchania viacerých trestných činov, za ktoré bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody i k peňažnému trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011 v dovolacom konaní rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.06.2009 sp. zn. 2Tov/4/2009 bol porušený zákon v neprospech žalobcu a tento rozsudok, ako aj rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov z 26.11.2008 sp. zn. 2T/2/2007, boli v časti týkajúcej sa žalobcu zrušené. Zrušené boli aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Dňa 16.05.2011 doručil žalobca žalovanému návrh na obnovu konania o jeho prepustenie zo služobného pomeru a žiadal, aby boli rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č.p.: SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009, ako aj personálny rozkaz riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009 zrušené a aby bol žalobcovi umožnený ďalší výkon štátnej služby v policajnom zbore. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011 tvrdiac, že podľa ustálenej súdnej praxe a judikatúry za novú skutočnosť zakladajúcu dôvod obnovy konania sa považuje aj neskôr vydané rozhodnutie súdu, ktorým bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie zmenené alebo zrušené. Dňa 02.06.2011 doručil žalobca žalovanému originál vyššie uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu SR opatrený doložkou právoplatnosti za účelom rozhodnutia o jeho návrhu na obnovu konania. Návrh žalobcu na obnovu konania vybavil žalovaný listom zo dňa 07.07.2011, ktorým oznámil žalobcovi, že vyššie uvedeným rozsudkom Najvyššieho súdu SR boli zrušené aj rozhodnutia vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru, a preto sa v prípade žalobcu bude ďalej postupovať podľa § 196 zákona o štátnej službe. Na základe uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.05.2012 (sp. zn. Sžnč/8/2011), ktorým bola žalovanému uložená povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu žalobcu na obnovu konania zo dňa 10.05.2011 v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti uznesenia, vydal žalovaný dňa 26.06.2012 rozhodnutie č.p.: SPC-ORSP-355/2011, ktorým podľa § 245 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe povolil obnovu konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ a na základe zistených nových skutočností zrušil rozhodnutie ministra vnútra č.p.: SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009 a personálny rozkaz riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009.

Personálnym rozkazom riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia policajného zboru č. 328 zo dňa 14.07.2011 bol žalobca podľa § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 zákona o štátnej službe ustanovený dňom 08.04.2011 do funkcie referent (5722) Oddelenia hraničnej kontroly PZ Ubľa, Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, služobného úradu Ministerstva vnútra SR. Podľa § 85 ods. 1 a 5 zákona o štátnej službe bol zaradený do prvej platovej triedy, boli mu ďalej priznané príplatky a to za nerovnomernosť času služby, rizikový príplatok a bolo rozhodnuté, že podľa § 196 ods. 1 v spojení s § 86 ods. 3 písm. a/ zákona o štátnej službe sa doba od neplatného skončenia služobného pomeru dňa 07.08.2009 do dňa, ktorý predchádzal ustanoveniu žalobcu do funkcie, teda do 07.04.2011, započítava do doby započítateľnej odbornej praxe ako doba trvania služobného pomeru v ozbrojenom bezpečnostnom zbore.

Nadriadený tiež rozhodol, že podľa § 86 ods. 5 písm. e/ zákona o štátnej službe sa doba od 08.04.2011 do dňa, ktorý predchádzal nástupu žalobcu do výkonu služby t.j. do 13.07.2011, nezapočítava do doby rozhodnej pre určenie percentuálneho podielu prídavku za výsluhu rokov a že podľa § 196 ods. 1 zákona o štátnej službe za čas neplatného skončenia služobného pomeru, teda od 07.08.2009 do 07.04.2011, patrí žalobcovi služobný príjem podľa § 84 ods. 2 písm. a/ až m/ zákona o štátnej službe, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru a zároveň že žalobcovi nepatrí služobný príjem za dobu od 08.04.2011 do 13.07.2011, nakoľko počas nej nevykonával štátnu službu (§ 84 ods. 2 zákona o štátnej službe).

Proti uvedenému personálnemu rozkazu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č.p.: SLV-PS-PK-164/2011 dňa 17.10.2011 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a personálny rozkaz č. 328 zo dňa 14.07.2011 potvrdil.

Zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím krajský súd posudzoval v intenciách zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“), citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 5 ods. 4, v spojení s § 33 ods. 1, s § 196 ods. 1 tohto zákona, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Krajský súd konštatoval, že prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona o štátnej službe, ku ktorému došlo doručením personálneho rozkazu žalobcovi dňa 07.08.2009, bolo v úplnom súlade so zákonom, nakoľko žalobca bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin. Zrušenie právoplatného rozsudku trestného súdu, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania úmyselných trestných činov, rozhodnutím Najvyššieho súdu SR v dovolacom konaní, bolo nepochybne dôvodom na obnovu konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru. Obnova uvedeného konania bola napokon povolená a rozhodnutia služobných orgánov o prepustení žalobcu zo služobného pomeru boli zrušené. Keďže predmetom súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vo veci ustanovenia žalobcu do novej funkcie a o súvisiacich peňažných nárokoch po zrušení rozhodnutí o prepustení zo služobného pomeru, nepatrí súdu v tomto konaní vyjadrovať sa k okolnostiam a dôvodom rozhodovania žalovaného o návrhu na obnovu konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru. Podľa názoru krajského súdu bez zreteľa na to, či a kedy došlo k vydaniu písomného rozhodnutia vo veci povolenia obnovy, toto rozhodovanie nemalo vplyv na práva a povinnosti žalobcu, o ktorých sa rozhodovalo napadnutým rozhodnutím vo veci ustanovenia žalobcu do novej funkcie.

Vo vzťahu k zákonnosti ustanovenia žalobcu do novej funkcie po zrušení rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru, krajský súd dospel k názoru, že žalovaný vo veci postupoval v súlade s § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 zákona o štátnej službe. Uviedol, že do pôvodnej funkcie, ktorú zastával pred prepustením, by bolo možné žalobcu zaradiť iba za predpokladu, že by táto funkcia bola voľná, poukazom na § 5 ods. 4 zákona o štátnej službe. Konštatoval, že nakoľko funkcia, ktorú žalobca zastával pred prepustením zo služobného pomeru, bola obsadená, boli služobné orgány povinné v zmysle § 33 ods. 1 zákona o štátnej službe ustanoviť žalobcu do voľnej funkcie, na ktorú spĺňa kvalifikačné predpoklady. Rozhodovanie o ustanovení do funkcie podľa uvedeného ustanovenia patrí do diskrečnej právomoci príslušného nadriadeného, ktorý pritom prihliada na dĺžku odbornej praxe, závery služobného hodnotenia, na zdravotný stav policajta.

Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že nebolo jeho povinnosťou ustanoviť žalobcu len do takej funkcie, ktorá sa vyrovná jeho pôvodnej funkcii a nebude pre žalobcu znamenať zníženie funkčného platu. Poukázal na to, že z právneho poriadku nevyplýva pre žalobcu právny nárok na zaradenie do takejto funkcie, ani na zachovanie všetkých tých platových náležitostí, ktoré mal pred prepustením zo služobného pomeru. Konštatoval, že povinnosťou nadriadeného v zmysle § 33 ods. 1 zákona o štátnej službe bolo ustanoviť žalobcu do akejkoľvek voľnej funkcie, na ktorú spĺňal požadované kvalifikačné predpoklady, čo sa aj stalo. Služobné orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcu

ustanovili do voľnej funkcie dňom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011, pričom dobu od neplatného skončenia služobného pomeru dňa 07.08.2009 do 07.04.2011, kedy bolo rozhodnutie vo veci prepustenia zrušené, započítali do doby odbornej praxe ako dobu trvania služobného pomeru žalobcu v ozbrojenom bezpečnostnom zbore. Zákonu zodpovedajúce bolo aj rozhodnutie o tom, že za čas neplatného skončenia služobného pomeru (07.08.2009 - 07.04.2011) patrí žalobcovi služobný príjem, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný však vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď rozhodol, že žalobcovi nepatrí služobný príjem za dobu od 08.04.2011 (deň nasledujúci po právoplatnom zrušení rozhodnutí vo veci prepustenia zo služobného pomeru) do 13.07.2011 (deň, ktorý predchádzal ustanoveniu žalobcu do novej funkcie), s odôvodnením, že počas tejto doby žalobca nevykonával štátnu službu. Mal za to, že z uvedeného vyplýva, že žalobcovi aj po túto dobu trval služobný pomer a s trvaním služobného pomeru by mal byť spojený aj nárok na služobný príjem, ktorý žalobcovi patril pred ustanovením do novej funkcie. Zdôraznil, že rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011 bol Okresnému súdu v Prešove doručený dňa 21.04.2011, pričom tento prvostupňový trestný súd následne doručil rozsudok žalobcovi dňa 30.04.2011. Žalobca bez zbytočného odkladu návrhom zo dňa 10.05.2011 doručeným žalovanému dňa 16.05.2011 požiadal o obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru a zároveň žiadal, aby mu bol umožnený ďalší výkon štátnej služby. V prílohe listu zo dňa 30.05.2011 doručeného žalovanému dňa 02.06.2011 žalobca zaslal originál rozsudku Najvyššieho súdu SR opatrený doložkou právoplatnosti. Podľa názoru krajského súdu žalobca urobil všetko, čo bolo možné od neho rozumne očakávať, aby sa čo najskôr po zrušení rozhodnutí vo veci jeho prepustenia znovu ujal výkonu štátnej služby príslušníka PZ a skutočnosť, že žalobcov nadriadený rozhodol o ustanovení žalobcu do novej funkcie personálnym rozkazom až dňa 14.07.2011, nemôže byť pričítané na ujmu žalobcovi, zdôrazniac, že či a kedy sa žalobca ujme výkonu štátnej služby teda záviselo na rozhodnutí služobných orgánov, nie na žalobcovi, ktorý po uvedení do služby nemohol vykonávať štátnu službu bez zodpovedajúceho služobného zaradenia, z ktorých dôvodov krajský súd považoval rozhodnutie žalovaného o nepriznaní služobného príjmu žalobcovi za dobu od 08.04.2011 do 13.07.2011 za nezákonné, pretože nevykonávanie štátnej služby nebolo zo strany žalobcu svojvoľné či bezdôvodné. Z tých istých dôvodov považoval krajský súd za nezákonné aj rozhodnutie žalovaného, že doba od 08.04.2011 do 13.07.2011 sa nezapočítava žalobcovi do doby rozhodnej pre určenie percentuálneho podielu prídavku za výsluhu rokov, zastávajúc názor, že neprítomnosť v službe nebola zavinená žalobcom a nakoľko žalobca po uvedení do služby nemohol vykonávať štátnu službu, bolo by nezapočítanie tejto doby do doby rozhodnej pre určenie percentuálneho podielu prídavku za výsluhu rokov nezákonné a nespravodlivé.

Vo vzťahu k žalobcom namietanému nepriznaniu osobného príplatku, krajský súd prisvedčil žalovanému, že tento príplatok je nenárokovou a pohyblivou zložkou služobného príjmu policajta, o ktorej podľa stanovených zásad rozhoduje príslušný nadriadený, poukazom na to, že rozhodnutie o tom, či a v akej výške sa žalobcovi priznáva osobný príplatok, je vo výlučnej diskrečnej právomoci nadriadeného, do ktorej súd nie je oprávnený zasahovať.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v časti vymedzenej vo výroku napadnutého rozsudku vychádzal žalovaný z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím v tejto časti zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti žalobou napadnuté rozhodnutie i postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, krajský súd považoval v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. vo zvyšku zamietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a nepriznal účastníkom právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobca v prevažnej časti predmetu konania úspech nemal a žalovanému právo na náhradu trov v konaní o preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutia nepatrí.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil a žalobu zamietol v celom rozsahu.

V dôvodoch odvolania poukázom na skutkové zistenia danej veci žalovaný namietal, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP). Žalovaný uviedol, že v predmetnej vec sa plnom rozsahu pridržia vyjadrenia k podanej žalobe č. p.: SLV-PS-S-107/2012 zo dňa 29.03.2012. Poukazom na právnu úpravu v § 192 ods. 1 písm. f/ zákona o štátnej službe v spojení s § 194 ods. 3 tohto zákona, žalovaný ďalej uviedol, že služobný pomer príslušníka PZ skončil žalobcovi dňom doručenia personálneho rozkazu, a to dňom 07.08.2009. Zákonným dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f/ uvedeného zákona bola práve existencia právoplatného rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2Tov/4/2009-968 zo dňa 23.06.2009, právoplatného dňa 23.06.2009, bez ohľadu na tú skutočnosť, že žalobca proti tomuto právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. Žalovaný tiež poukázal na skutkové okolnosti, že žalobca podal dňa 13.05.2011 na pošte v Košiciach 1 písomné podanie zo dňa 10.05.2011 označené ako „návrh na obnovu konania v zmysle ustanovenia § 245 zákona“, v ktorom navrhoval povoliť obnovu konania a zrušiť rozhodnutie č. p.: SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009 o zamietnutí podaného odvolania proti personálnemu rozkazu riaditeľa ÚHCP MV č. 234 zo dňa 05.08.2009, v ktorom návrhu len poukázal na existenciu rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 6 Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011, na základe uvedeného bol žalobca písomnosťou č. p.: PPZ-HCP-VO-2011/007092004 vyzvaný, aby pre dôsledné posúdenie predmetnej veci zaslal rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 6 Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011 s vyznačenou doložkou právoplatnosti, tento bol žalovanému doručený dňa 02.06.2011, následne bolo žalobcovi písomnosťou č. p.: SPC-ORSP-355/2011 z 07.07.2011, mu doručená dňa 13.07.2011, oznámené, že v jeho prípade sa bude postupovať podľa ustanovenia § 196 zákona; žalobca následne dňa 28.07.2011 doručil žalovanému voči uvedenému písomnému oznámeniu podanie označené ako odvolanie, na čo žalovaný odpovedal písomnosťou č. p.: SPC-ORSP 355/2011 z 16.08.2011, v ktorom žalobcov oznámil, že v predmetnej veci bol dňa 14.07.2011 vydaný personálny rozkaz riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru č. 328, ktorým bol žalobca podľa § 33 ods. 1 zákona v spojení s § 196 ods. 2 zákona dňom 08.04.2011 ustanovený do funkcie REFERENT (5722) OHK PZ Ubl'a RHP Sobrance ÚHCP P PZ, služobného úradu Ministerstva vnútra SR, z ktorých skutočností vyplýva, že žalobcovi bol opätovne umožnený riadny výkon štátnej služby príslušníka PZ a jeho služobný pomer naďalej trvá v súlade s ustanoveniami zákona. Žalovaný opakovane tvrdil, že v čase rozhodovania o prepustení žalobcu tento rozsudok existoval, bol právoplatný a vykonateľný, zrušenie rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2 Tov 4/2009 zo dňa 23.06.2009 a rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov sp zn. 2 T 2/2007 zo dňa 26.11.2008 uvedeným rozsudkom Najvyššieho súdu SR malo za následok, že tento stratil podklad, na základe ktorého bol vydaný personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. f/ zákona, ako aj rozhodnutie o zamietnutí podaného odvolania žalobcu proti nemu.

Žalovaný dôvodil, že vzhľadom na skutočnosť, ako aj z dôvodu, že žiadny príslušník PZ nemôže počas trvania služobného pomeru zostať nezaraďený, bolo potrebné dňom 08.04.2011, teda dňom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu SR vyriešiť otázku žalobcovho služobného zaradenia. Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 5 ods. 4 zákona, v spojení s § 33 ods. 1 a s § 196 ods. 1 zákona žalovaný vyslovil názor, že ustanovenie žalobcu do voľnej funkcie podľa § 33 ods. 1 zákona v plnom rozsahu dodržal, v danej súvislosti poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 1 Sžo 264/2009. Zdôraznil, že žalobca bol ustanovený do voľnej funkcie dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 6 Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011 a v súlade s § 196 ods. 1 zákona v spojení s § 86 ods. 5 zákona sa doba neplatného skončenia služobného pomeru od 07.08.2009 do dňa 07.04.2011, ktorý predchádza dňu ustanovenia žalobcu do voľnej funkcie napadnutým personálnym rozkazom, započítava do doby započítateľnej odbornej praxe, ako doba trvania služobného pomeru v ozbrojenom bezpečnostnom zbore.

Žalovaný poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 91 ods. 2 zákona, uviedol, že podľa platnej právnej úpravy osobný príplatok bol a aj v súčasnosti je nenárokovou a tzv. pohyblivou zložkou služobného príjmu policajta, ktorú zložku služobného príjmu priznáva príslušný nadriadený podľa ním stanovených zásad, najmä s prihliadnutím na množstvo a kvalitu plnenia služobných úloh, ich zložitosť a náročnosť, na základe ktorých zásad je príslušný nadriadený oprávnený osobný príplatok nielen priznať, ale aj zvýšiť, resp. znížiť, ak zaniknú dôvody, na základe ktorých bol policajtovi osobný príplatok priznaný. Žalovaný tiež poukázal na tú skutočnosť, že predmetom konania a rozhodovania v predmetnej veci u žalovaného bol postup podľa § 33 ods. 1 zákona v spojení s § 196 ods. 2 zákona tzn. ustanovenie žalobcu do voľnej funkcie a nie rozhodovanie o priznaní osobného príplatku žalobcovi podľa § 91 ods. 2 zákona.

Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 86 ods. 5 písm. e/ zákona, v spojení s § 84 ods. 2, s § 196 ods. 1 zákona žalovaný uviedol, že podľa § 196 ods. 1 zákona; za čas neplatného skončenia služobného pomeru, t.j. od 07.08.2009 do 07.04.2011 patrí žalobcovi služobný príjem podľa § 84 ods. 2 písm. a/ až m/ zákona, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru. Vzhľadom k tomu, že žalobca v dobe od 08.04.2011 do 13.07.2011 nevykonával štátnu službu, neplnil počas uvedenej doby žiadne služobné úlohy, podľa § 84 ods. 2 zákona mu za uvedenú dobu nepatrí služobný príjem.

Záverom žalovaný uviedol, že služobný pomer žalobcu trvá naďalej, vyslovil názor, že v napadnutom rozhodnutí je v dostatočnom rozsahu jasne a zrozumiteľne uvedený postup v danej veci, ktorý bol realizovaný v intenciách zákona, zdôrazniac, že žalobca môže byť ustanovený len do voľnej funkcie.

3.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave v časti o zamietnutí žaloby sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Uplatnil si právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania poukazom na skutkové zistenia danej veci žalobca uviedol, že v čase vydania žalobou napadnutého personálneho rozkazu č. 328 zo dňa 14.07.2011, ktorým bol žalobca okrem iného ustanovený „...do funkcie REFERENT (5722) Oddelenia hraničnej kontroly PZ Ubľa...“ služobný pomer žalobcu netrval, služobný pomer žalobcu bol obnovený až rozhodnutím ministra č.p.: SPC - ORSP-355/2011 zo dňa 26.06.2012, ktorým na základe návrhu žalobcu na obnovu konania z 10.05.2011 bola obnova konania povolená a rozhodnutie ministra č.p.: SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009 a personálny rozkaz riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 234 zo dňa 05.08.2009 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru zrušil.

Žalobca namietal, že pokiaľ žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí s odvolaním sa na ustanovenia § 33 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ odôvodnil ustanovenie žalobcu „...do funkcie REFERENT/5722/ OHK PZ Ubľa...“, bez ďalšieho iba tým, že pôvodná funkcia ku dňu 08.04.2011 nebola voľná, žalovaný neposkytol vo vzťahu k žalobcovi však žiadne ďalšie relevantné údaje o počte vytvorených a voľných miest podľa schválenej systematizácie v rozhodujúcom období v zmysle ustanovenia § 5 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, dôsledkom čoho sú žalobou napadnuté rozhodnutia v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalobca vyslovil pochybnosti o tom, že by pôvodná funkcia v čase jeho opätovného ustanovenia do funkcie nebola voľná, poukazom na to, zaradením do novej funkcie bol zaradený iba do 1. platovej triedy, čím sa jeho funkčný plat znížil o 34,50 Eur mesačne. Vyslovil presvedčenie, že ak by aj už nemohol byť ustanovený do svojej pôvodnej funkcie, mal byť ustanovený do takej funkcie, ktorá sa jeho pôvodnej funkcii vyrovná, resp. nebude pre žalobcu znamenať zníženie jeho funkčného platu ako aj prídavku za výsluhu rokov určeného percentuálnym podielom z funkčného platu.

Žalobca tiež namietal nesprávny postup žalovaného vo vzťahu k nepriznaniu osobného príplatku personálnym rozkazom č. 328 z dôvodov, že sa jedná o pohyblivú zložku služobného príjmu ako aj, že žalobca bol ustanovený do inej funkcie, akú zastával pred prepustením zo služobného pomeru, a preto nie je možné hodnotiť splnenie podmienok množstva a kvality služobných úloh ako ani ich zložitosť a

náročnosť. Súhlasiac s tým, že osobný príplatok je fakultatívnou platovou zložkou, dôvodil, že jeho odňatie, resp. nepriznanie nemôže byť odôvodnené nemožnosťou zaradenia žalobcu do jeho pôvodnej funkcie, ktorú vykonával pred prepustením zo služobného pomeru a tým zároveň nemožnosťou hodnotenia zákonných kritérií pre jeho priznanie, obzvlášť, ak jediným dôvodom prepustenia a tým opustenia pôvodnej funkcie bolo právoplatné odsúdenie pre úmyselný trestný čin, ktoré bolo následne pre jeho nezákonnosť zrušené, keďže v opačnom prípade, by to pre neho znamenalo jeho ďalšie podrobovanie znášaniu následkov už zrušeného právoplatného odsúdenia a tým porušenie ústavnoprávnej zásady prezumpcie nevinu. Poukázal na ustanovenia § 27 ods. 1 až 3 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ.

4.

K odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril tak, že navrhoval rozsudok krajského súdu v napadnutej zrušujúcej časti potvrdiť. Nesúhlasil s dôvodmi žalovaného uvedenými v jeho odvolaní. Zdôraznil, že nezapočítanie odbornej praxe ako aj nepriznanie služobného príjmu žalobcovi za obdobie od 08.04.2011 do 13.07.2011 nemá zákonné opodstatnenie. V doplňujúcom stanovisku žalobca uviedol, že jeho ustanoveniu do funkcie ku dňu 08.04.2011 Personálnym rozkazom č. 328 riaditeľa Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru zo dňa 14.07.2011, malo na základe jeho návrhu na obnovu konania predchádzať zrušenie rozhodnutia Ministra vnútra SR č. p. SLV-107/PK-2009 zo 24.09.2009 a personálneho rozkazu Riaditeľa hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009 o jeho prepustení zo služobného pomeru (k čomu došlo až rozhodnutím Ministra vnútra SR č. p. SPC-ORSP-355/2011 z 26.06.2012), v ktorej súvislosti žalobca poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v odôvodnení uznesenia sp. zn. 2 Sžnč 8/2011 zo dňa 30.05.2012.

5.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného, ako aj žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd žalobou napadnuté rozhodnutie riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ č.p. SLV-PS-PK-164/2011 zo dňa 17.10.2011 v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. v časti, podľa ktorej žalobcovi nepatrí služobný príjem za dobu od 08.04.2011 do 13.07.2011 a podľa ktorej sa doba od 08.04.2011 do 13.07.2011 žalobcovi nezapočítava do doby rozhodnej pre určenie percentuálneho podielu prídavku za výsluhu rokov, v týchto častiach vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ č.p. SLV-PS-PK-164/2011 zo dňa 17.10.2011, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a bol potvrdený personálny rozkaz č. 328 zo dňa 14.07.2011.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu. Zo skutkových okolností mal odvolací súd preukázané, že personálnym rozkazom riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009, právoplatným dňa 30.09.2009 v spojení s rozhodnutím ministra vnútra SR č.p.: SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009, bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona o štátnej službe zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru s tým, že jeho služobný pomer skončil dňom doručenia personálneho rozkazu dňa 07.08.2009. Dôvodom prepustenia žalobcu bolo, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. 2Tov/4/2009-968 zo dňa 23.06.2009 (právoplatným dňa 23.06.2009) bol uznaný vinným zo spáchania viacerých trestných činov, za ktoré bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody i k peňažnému trestu. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011 v dovolacom konaní boli rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.06.2009 sp. zn. 2Tov/4/2009, ako aj rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov z 26.11.2008 sp. zn. 2T/2/2007 v časti týkajúcej sa žalobcu zrušené. Zrušené boli aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Dňa 16.05.2011 doručil žalobca žalovanému návrh na obnovu konania o jeho prepustenie zo služobného pomeru a žiadal, aby boli rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č.p.: SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009, ako aj personálny rozkaz riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009 zrušené a aby bol žalobcovi umožnený ďalší výkon štátnej služby v policajnom zbore, ako dôvod obnovy konania označil rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011.

Rozhodnutím Č. p. SPC-ORSP-355/2011 z 26.06.2012 minister vnútra SR povolil obnovu konania vo veci prepustenia navrhovateľa - žalobcu, zo služobného pomeru príslušníka PZ a na základe zistených nových skutočností zrušil rozhodnutie ministra vnútra SR č.p.; SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009 a personálny rozkaz riaditeľa úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009.

Personálnym rozkazom riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance, úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia policajného zboru č. 328 zo dňa 14.07.2011 bol žalobca podľa § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 zákona o štátnej službe ustanovený dňom 08.04.2011 do funkcie referent (5722) Oddelenia hraničnej kontroly PZ Ubl'a, Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, služobného úradu Ministerstva vnútra SR. Podľa § 85 ods. 1 a 5 zákona o štátnej službe bol zaradený do prvej platovej triedy. Podľa § 196 ods. 1 v spojení s § 86 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. sa doba neplatného skončenia služobného pomeru od 07.08.2009 do dňa, ktorý predchádzal ustanoveniu menovaného do funkcie t.j. 07.04.2011 započítava do doby započítateľnej odbornej praxe ako doba trvania služobného pomeru v ozbrojenom bezpečnostnom zbore. Podľa § 86 ods. 5, písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. sa doba od 08.04.2011 do dňa ktorý predchádzal dňu nástupu menovaného do výkonu služby t.j. 13.07.2011 nezapočítava do doby rozhodnej pre určenie percentuálneho podielu prídavku za výsluhu rokov. Doterajší zápočet doby započítateľnej odbornej praxe získanej pred prijatím do služobného pomeru, prehodnotený podľa § 86 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z. z. zostáva nezmenený (§ 86 ods. 3, písm. a/ zákona č.73/1998 Z. z.). Žalobcovi boli priznané príplatky za nerovnomernosť času služby, rizikový príplatok. Podľa § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. bolo určené, že za čas neplatného skončenia služobného pomeru t.j. od 07.08.2009 do 07.04.2011 patrí žalobcovi služobný príjem podľa § 84 ods. 2, písm. a/ až m/ zákona č. 73/1998 Z. z., ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru a že žalobcovi nepatrí služobný príjem za dobu od 08.04.2011 do 13.07.2011, nakoľko počas nej nevykonával štátnu službu (§ 84 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.). Žalobcovi bolo pridelené identifikačné číslo.

Na základe odvolania žalobcu proti uvedenému personálnemu rozkazu riaditeľ Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru rozhodnutím Č.p.: SLV-PS-PK-164/2011 zo dňa 17.10.2011 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru č. 328 zo dňa 14. júla 2011, potvrdil.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov oboch účastníkov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu dospel k záveru, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil skutkové okolnosti daného prípadu, majúce za následok prijatie nesprávneho právneho záveru.

Skutkové okolnosti v danej veci potvrdzujú, že v prípade žalobcu došlo na základe rozhodnutí riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009, v spojení s rozhodnutím ministra vnútra SR č.p.: SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009, k skončeniu jeho služobného pomeru príslušníka policajného zboru prepustením podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona o štátnej službe dňom 07.08.2009 na základe odsudzujúceho rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. 2Tov/4/2009-968 zo dňa 23.06.2009 (právoplatným dňa 23.06.2009), ktoré skutkové okolnosti neboli ani sporné.

Skutkové okolnosti v danej veci ďalej potvrdzujú, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011 v dovolacom konaní rozhodol tak, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.06.2009 sp. zn. 2Tov/4/2009 bol porušený zákon v neprospech žalobcu a tento rozsudok, ako aj rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov z 26.11.2008 sp. zn. 2T/2/2007, v časti týkajúcej sa žalobcu zrušil a súčasne zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ktoré zrušenie je možné posudzovať len vo vzťahu k rozhodnutiam vydaných v predmetnom trestnom konaní.

V dôsledku uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok sp. zn. 6Tdo 30/2010 zo dňa 07.04.2011) podal žalobca návrh na obnovu konania vo veci skončenia jeho služobného pomeru, považujúc za novú skutočnosť odôvodňujúcu vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru rozhodnutie v jeho prospech, pretože odsudzujúci rozsudok súdu, ktorý bol podkladom jeho prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1, písm. f/ zákona o štátnej službe, bol zrušený v dôsledku porušenia zákona. Žalovaný v súlade s uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 2Sžnč/8/2011 z 30.05.2012 rozhodnutím Č. p. SPC-ORSP-355/2011 z 26.06.2012 povolil obnovu konania vo veci prepustenia navrhovateľa - žalobcu, zo služobného pomeru príslušníka PZ a na základe zistených nových skutočností zrušil rozhodnutie ministra vnútra SR č.p.; SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.09.2009 a personálny rozkaz riaditeľa úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009.

Podľa § 196 ods. 1, 2, 3 zákona č. 73/1998 Z. z. ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí policajtovi služobný príjem podľa § 84 ods. 1 písm. a/ až m/ a písm. s/ a ak ide o príslušníka Policajného zboru podľa § 84 ods. 2 písm. a/ až m/, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Ak po rozhodnutí o neplatnom skončení služobného pomeru nie je možné policajta zaradiť do pôvodnej funkcie, ustanoví alebo vymenuje sa do funkcie podľa § 33; to neplatí, ak nie sú splnené podmienky podľa § 14 ods. 5.

Ak po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru policajt oznámi, že netrvá na ďalšom výkone štátnej služby, platí, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak, že jeho služobný pomer sa skončí uvoľnením uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov; lehota na skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni pôvodného rozhodnutia o skončení služobného pomeru.

Vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci a s citovanej právnej úpravy ustanovenej v § 196 ods.

1 zákona č. 73/1998 Z. z. až zrušením rozhodnutia o skončení služobného pomeru a to v danom prípade rozhodnutia ministra vnútra SR č.p.; SLV-107/PK-2009 zo dňa 24.9.2009 a personálneho rozkazu riaditeľa úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra SR č. 234 zo dňa 05.08.2009, rozhodnutím ministra vnútra SR Č. p. SPC-ORSP-355/2011 z 26.06.2012, nastali v prípade žalobcu právne dôsledky zákonodarcom predpokladané v ustanovení § 196 ods. 1 zákona o štátnej službe, teda, že jeho služobný pomer trvá. Následne po splnení zákonných podmienok ustanovených v právnej norme § 196 ods. 1, možno rozhodovať o zaradení policajta v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 196 ods. 2 uvedeného zákona a následne o jeho služobnom príjme a započítaní odbornej praxe a o ostatných náležitostiach spojených s neplatne skončeným služobným pomerom.

Vzhľadom k uvedenému pokiaľ riaditeľ Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance, úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia policajného zboru personálnym rozkazom č. 328 zo dňa 14.07.2011 rozhodoval o zaradení žalobca podľa § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 zákona o štátnej službe, o jeho služobnom príjme a započítaní odbornej praxe a o ostatných náležitostiach spojených s neplatne skončeným služobným pomerom, ktoré prvostupňové rozhodnutie potvrdil riaditeľ Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru rozhodnutím Č.p.: SLV-PS-PK-164/2011 zo dňa 17.10.2011, uvedené rozhodnutia boli vydané pred naplnením materiálneho základu zákonodarcom ustanoveného v § 196 ods. 1 zákona o štátnej službe, keďže rozhodnutia o skončení služobného pomeru žalobcu neboli zrušené.

Z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru Č.p.: SLV-PS-PK-164/2011 zo dňa 17.10.2011 a personálny rozkaz riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance, úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru č. 328 zo dňa 14.07.2011 boli vydané v rozpore so zákonom o štátnej službe.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodnutia služobných úradov napadnuté žalobou žalobcu zrušil len v častiach uvedených vo výroku rozsudku a žalobu vo zvyšku zamietol, skutkové okolnosti v danej veci nesprávne vyhodnotil a dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3, veta prvá O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. zmenil tak, že rozhodnutia služobných úradov napadnuté žalobou žalobcu zrušil v celom rozsahu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že z hľadiska zrozumiteľnosti zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v obidvoch jeho výrokoch týkajúcich sa veci samej a zrušil napadnuté rozhodnutia v celom ich rozsahu.

Odvolací súd v dôsledku zmenenia napadnutého rozsudku krajského súdu v celosti, teda aj v časti o náhrade trov konania, rozhodoval o náhrade trov tak pred súdom prvého stupňa ako aj pred odvolacím súdom. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. Žalobcovi priznal náhradu trov konania z dôvodu jeho úspechu v tomto konaní. Priznal mu náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia pre krajským súdom za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava, podanie žaloby z 12.12.2011) po 123,50 Eur a paušál po 7,41 Eur a 1 úkon právnej služby (vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného z 18.03.2013) po 130,16 Eur + paušál po 7,81 Eur a trov právneho zastúpenia pred odvolacím súdom za 2 úkony právnej služby (odvolanie proti rozsudku krajského súdu z 29.5.2013 a vyjadrenie k odvolaniu žalovaného z 29.05.2013) po 130,16 Eur a paušál po 7,81 Eur, podľa ust. 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1, s § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v celosti 675,73 Eur.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.